

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 11.6.2013 v trestní věci obž. [REDACTED] **t a k t o :**

Obžalovaný:

[REDACTED] ,

[REDACTED], se podle § 226 písm. a) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 13.2.2013 sp. zn. [REDACTED] pro skutek spočívající v tom, že v přesně nezjištěných dnech v době od měsíce června 2012 do září 2012 v obci [REDACTED], okres [REDACTED], nejméně ve dvou případech prodal [REDACTED], drogu zvanou pervitin, vždy po 0,5 g, vždy za částku 1.000 Kč, celkem tedy 1 g za celkovou částku 2.000 Kč, přičemž pervitin, jehož hlavní psychoaktivní složkou je metamfetamin, je v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, v platném znění, označen jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.),

v čemž byl spatřován přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

U Okresního soudu v Písku byla podána obžaloba na ■■■■■ ■■■■■ pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním, jež je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný ■■■■■ ve své výpovědi, kterou v rámci hlavního líčení učinil, popíral, že by se jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil, uvedl, že svědkyni ■■■■■ nikdy pervitin neprodal. Dle jeho názoru svědkyně tak vypovídala proto, že chtěl, aby mu vrátila peníze, které mu dlužila za benzín, rovněž obžalovaný uvedl, že se domnívá, že svědkyně si myslí, že obžalovaný učinil na její osobu oznámení na orgánu sociálně právní ochrany dětí kvůli nezletilému dítěti, které svědkyně vychovává.

Svědkyně ■■■■■ byla jako svědkyně předvolána a měla vypovídat u hlavního líčení, které bylo konáno dne 11.6.2013. U tohoto hlavního líčení obžalovaná využila svého práva a ve věci nevypovídala, neboť ona sama byla pro distribuci drog, které se měla dopustit rovněž ve vztahu k obžalovanému ■■■■■, trestně stíhána, její trestní řízení bylo vedeno u Okresního soudu v Písku a pravomocně skončeno odsouzením ■■■■■ ■■■■■ ve věci sp. zn. 2T 34/2013 rozsudkem ze dne 26.4.2013. Za této situace tedy svědkyně využila svého práva a ve věci nevypovídala, aby si případně nezhoršila své postavení, byť její trestní stíhání bylo skončeno.

V souvislosti s tím soud konstatuje, že v souladu s ust. § 100 odst. 2 tr. řádu je svědek oprávněn odepřít vypovídat, jestliže by výpovědi způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, případně dalším osobám. Je třeba konstatovat, že ve věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 2T 34/2013 byla obžalovaná ■■■■■ stíhána za distribuci drog, kdy m.j. měla drogy prodávat a získávat je i od obžalovaného ■■■■■. Pokud tedy svědkyně za této situace využívá svého práva a nechce ve věci vypovídat, pak dle názoru soudu jsou podmínky uvedené v § 100 odst. 2 tr. řádu splněny, neboť i v případě pravomocně skončeného řízení připadá v úvahu užití mimořádných opravných prostředků v podobě obnovy řízení a v případě sdělení nějakých dalších okolností v neprospěch svědkyně, by mohla být cestou obnovy řízení znovu otevřena její trestní kauza.

Za situace, kdy svědkyně v souladu s ust. § 100 odst. 2 tr. řádu využila svého práva a ve věci nevypovídala, mohla by být její výpověď, kterou jako svědkyně v rámci přípravného řízení učinila u hlavního líčení přečtena postupem podle § 211 odst. 4 tr. řádu, avšak pro tento postup nebyly v této konkrétní věci splněny veškeré zákonné podmínky. Podle ust. § 211 odst. 4 tr. řádu je totiž protokol o výpovědi svědka, který u hlavního líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100 tr. řádu, možno číst jen za předpokladu, že byl svědek před tímto výslechem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, byl-li výslech proveden způsobem odpovídající ust. trestního řádu a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výslechu účastnit. Soud konstatuje, že veškeré podmínky pro přečtení výpovědi podle ust. § 211 odst. 4 tr. řádu splněny byly, až na

skutečnost, že obviněný, který v této věci neměl obhájce, nebyl vyrozuměn o konání výslechu svědkyně [REDAKCE] v rámci přípravného řízení a nemohl se tak výslechu této svědkyně účastnit. Za této situace nebyly veškeré podmínky ust. § 211 odst. 4 tr.řádu splněny a proto výpověď svědkyně [REDAKCE] nemohla být u hlavního líčení přečtena.

Za této situace tedy kromě výpovědi obžalovaného, který svou vinu popírá, neexistuje žádný důkaz, který by jej ze spáchání trestného činu usvědčoval, výpověď svědkyně [REDAKCE], učiněné v rámci přípravného řízení je ve věci procesně nepoužitelná a proto soudu nezbylo, než konstatovat, že nebylo prokázáno, že by se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán a tento musel být obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 11.6.2013

**Mgr. Martin Král, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková